

Omgevingscollege

Dossiernummer	20440
Vergaderdatum	8 juli 2025
Agendapunt	6
Titel	Geven van advies aan Departement Omgeving over de omgevingsvergunningsaanvraag ingediend door BV GRO P0130, Amelia Earhartlaan 2 bus 201, 9051 Gent tot het oprichten van een windturbine, plaatsen van een middenspanningscabine, aanleggen van verharding, inbuizen van een gracht, wijzigen van reliëf, rooien van een boom en het plaatsen van een logo en exploiteren IIOA gelegen - aan Kuipenstraat, Rijselsestraat, 8210 Zedelgem – OMV_2024146840 - Inrichtingsnummer: 20241128-0022

Geagendeerd	Vergaderdatum
Omgevingscollege	8 juli 2025

Besluit

Geven van advies aan Departement Omgeving over de omgevingsvergunningsaanvraag ingediend door BV GRO P0130, Amelia Earhartlaan 2 bus 201, 9051 Gent, tot het oprichten van een windturbine, plaatsen van een middenspanningscabine, aanleggen van verharding, inbuizen van een gracht, wijzigen van reliëf, rooien van een boom en het plaatsen van een logo en exploiteren IIOA gelegen - gelegen aan de Kuipenstraat en Rijselsestraat, 8210 Zedelgem - Afdeling 2 loppem - sectie C nrs. 0531e, 0553c, 0521a, 0528h - OMV_2024146840 - Inrichtingsnummer: 20241128-0022

1. Stedenbouwkundige basisgegevens:

De aanvraag is volgens het gewestplan Brugge-Oostkust (koninklijk besluit van 7 april 1977) gelegen in agrarisch gebied. Op 15 m van landschappelijk waardevol agrarisch gebied, op 305 m van woongebied, op 950 m van woonuitbreidingsgebied, op 955 m van parkgebied en op meer dan 1000 m van andere gebieden. In de projectzone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 over de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijke karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 bis van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De aanvraag is volgens het gewestplan 'Infrastructuur + Ryckeverde' (koninklijk besluit van 19 september 1996) gelegen in agrarisch gebied en een zone voor bestaande autowegen.

De windturbine valt binnen het PRUP 'Solitaire vakantiewoningen: Brugge-Oostende'.

De aanvraag is niet gelegen in een BPA.

De aanvraag is niet gelegen in een goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling.

2. Historiek:

Er zijn geen relevante voorgaande vergunningen gekend voor het betrokken goed.

3. Beschrijving van de omgeving en de aanvraag:

a) Beschrijving van de plaats en stedenbouwkundige handelingen:

De aanvraag is gelegen aan de Kuipenstraat en de Rijselsestraat. De omgeving wordt gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen.

De aanvraag betreft:

- Oprichten van 1 windturbine – WT01 – met een maximaal vermogen van 7,5MW en een minimaal vermogen 4,2 MW.
- Plaatsen van 1 middenspanningscabine – MS01.
- Aanleggen van bijhorend kabeltracé naar de middenspanningscabine in open sleuf.
- Aanleggen van een werkvlak bij WT01 – WV01 –, waarvan een deel tijdelijk.
- Aanleggen van een permanente toegangsweg bij WT01, waarvan een deel tijdelijk voor de wiektransporten.
- Aanleggen van een permanente toegangsweg bij de middenspanningscabine-MS01.
- Aanleggen van een twee permanente inbuizingen – INB01/05 – van een bestaande infiltratiegracht bij WT01 en bij de middenspanningscabine-MS01.
- Twee reliëfwijzigingen – REL01/REL02 – bij de permanente inbuizingen INB01/INB05 bij WT01 en bij de middenspanningscabine-MS01.
- Aanleggen van 3 tijdelijke inbuizingen INB02/03/04 van bestaande infiltratiegrachten bij WT01.
- Plaatsen van een logo – L01 – op de gondel van de windturbine.
- Rooien van bomen – ROOI01.

De aanvraag betreft het oprichten van 1 windturbine (WT01) met een maximaal elektrisch vermogen van 7500 kW en een minimaal elektrisch vermogen van 4200 kW. De geproduceerde elektriciteit zal geïnjecteerd worden op het openbaar net via een bijkomende middenspanningscabine.

De afmetingen van de windturbine zijn niet gekend. In de verantwoordingsnota is slechts sprake van een “maximale tiphoogte”. Ook in de lokalisatienota leest men: “De max. tiphoogte van deze windturbine bedraagt 238 m, de max. rotordiameter 175 m, het maximale vermogen 7,5 MW en het minimale vermogen 4,2 MW.” (lokalisatienota p. 15). Ook elders in het dossier is er sprake van maximale afmetingen en minimale en maximale vermogens (addendum C1, addendum C6, ...).

De windturbine heeft een holle buismast en is in staal, beton of een combinatie van beide. De kleur van de windturbine is lichtgrijs.

De middenspanningscabine (MS01) heeft een oppervlakte van 30 m² en een kroonlijsthoogte van 3 m. De cabine wordt afgewerkt met een plat dak en de gevelafwerking is groene crepi. Rond de cabine wordt een waterdoorlatend grindpad voorzien.

Het bijhorende kabeltracé (K01) wordt uitgevoerd in open sleuf en heeft een lengte van 276 m.

Het permanente werkvlak (WV01) is 25 m breed en 25 m lang en wordt aangelegd in waterdoorlatende steenslagverharding.

De permanente toegangsweg (TW01) bij de windturbine heeft een oppervlakte van 284 m² en wordt voorzien in waterdoorlatende steenslagverharding.

De permanente toegangsweg (TW03) bij de middenspanningscabine heeft een oppervlakte van 32 m² en wordt voorzien in waterdoorlatende steenslagverharding.

Er wordt een permanente inbuizing (INB01) met een lengte van 13 m voorzien voor de aanleg van de toegangsweg TW01.

Er wordt een permanente inbuizing (INB05) met een lengte van 4 meter voorzien voor de aanleg van de toegangsweg TW03.

Het tijdelijke werkvlak (WV02) heeft een oppervlakte van 3337 m² en wordt voorzien in waterdoorlatende steenslagverharding.

De tijdelijke toegangsweg (TW02) heeft een oppervlakte van 1920 m² en wordt voorzien in waterdoorlatende steenslagverharding.

Voor de tijdelijke toegangsweg worden er 3 tijdelijke inbuizingen voorzien met een lengte van respectievelijk 8 m (INB02), 22 m (INB03) en 8 m (INB04).

Op de gondel wordt het logo van de exploitant (L01) geplaatst.

Er zijn in totaal 8 te rooien bomen (R01, R02 en R03).

b) Beschrijving van de aangevraagde ingedeelde inrichtingen of activiteiten:

De aangevraagde rubrieken omvatten:

Rubriek	Klasse	Hoeveelheid	Product
12.2.2°	2	8600 kva	Transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van meer dan 1.000 kVA.
20.1.6.1°c)	1	7500 kw	Industriële inrichtingen: Energie-industrie: Inrichtingen voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie met een elektrisch vermogen van meer dan 1.500 kW
53.2.2°b)2°	2	68358 m ³ /jaar	Winning v grondwater: Bronbemaling vr bouwk. werken of openb. nutsvoorzien.: m.i.v. terugpompingen, in ander gebied dan vermeld in punt 1°, netto opgepompt debiet > 30.000 m ³ per jaar en max. verlaging grondwaterpeil bedraagt > 4 m onder maaiveld

4. Openbaar onderzoek/raadpleging aanpalende eigenaar:

Het eerste openbaar onderzoek vond plaats van 13 maart 2025 tot en met 11 april 2025. Naar aanleiding van dit openbaar onderzoek werden er 882 bezwaarschriften ontvangen. Het college van burgemeester en schepenen adviseerde op 23 april 2025 ongunstig.

De gewijzigde aanvraag wordt eveneens onderworpen aan een openbaar onderzoek. Het openbaar onderzoek vindt plaats van 20 juni 2025 tot en met 20 juli 2025. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden er op 3 juli 2025 om 12 uur 10 bezwaarschriften ontvangen.

5. Inhoudelijke beoordeling:

Het college van burgemeester en schepenen neemt kennis van het verslag van de gemeentelijke omgevingsambtenaren van 7 juli 2025

a) Planologische toets:

De aanvraag is niet conform de geldende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan. Windturbines voldoen immers niet aan de bestemmingsvoorschriften van agrarisch gebied.

Er wordt evenwel toepassing gevraagd van artikel 4.4.9 van de VCRO. Dit artikel bevat een afwijkingsbepaling op basis waarvan er voor de realisatie van windturbines onder bepaalde voorwaarden kan worden afgeweken van de geldende voorschriften van het gewestplan. De bepaling luidt:

§ 1. Het vergunningverlenende bestuursorgaan mag bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een gewestplan, afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

Het eerste lid laat geen afwijkingen toe op de voorschriften van het gewestplan die betrekking hebben op de inrichting en het beheer van het gebied.

§ 2. Voor de toepassing van § 1, eerste lid, geldt dat een bestemmingsvoorschrift van een gewestplan alleszins vergelijkbaar is met een categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding, indien deze concordantie vermeld wordt in de tabel, opgenomen in artikel 7.4.13, eerste lid, of in de concordantielijst, bepaald krachtens voornoemd artikel 7.4.13, tweede lid.

De Vlaamse Regering kan die concordanties verfijnen en bepalen voor welke bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen geen vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bestaat.

De bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regeling met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen vermeldt bij de standaard typebepaling:

Voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten:

[...]

- *het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd.*

Hieruit blijkt dat de effecten ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten in de lokalisatienota dienen te worden beschreven en geëvalueerd. De aanvrager heeft de effecten ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten echter niet zorgvuldig geëvalueerd. Het blijkt ook dat de impact op het landschap van deze windturbine volstrekt onaanvaardbaar is.

Op heden wordt de omgeving van de inplantingslocatie gekenmerkt door open ruimte met beperkte bebouwing. De windturbine zal dus heel zichtbaar zijn. De inplanting van de windturbine met een enorme omvang in een quasi-onaangeroerd landschap heeft ingrijpende effecten op het landschap. Een dergelijke constructie – zeker wanneer het een turbine van het grotere type betreft – contrasteert abrupt met het landschap.

De aanvrager stelt dat de windturbine kan worden gekoppeld aan reeds aanwezige verticale elementen zoals verlichtingspalen, bomen of bewoning. Deze elementen zijn echter niet van die aard dat een windturbine van 238 m hier aansluiting bij kan vinden. Er kan ook geen sprake zijn van bundeling met de A17 aangezien de vormgeving van een (horizontale) autosnelweg anders is dan een (verticale) windturbine. Het is overigens ook zeker niet zo dat de windturbine de lijninfrastructuur (A17) verder zal accentueren. Het hoogteverschil is immers dermate dat er eerder een aandachtspunt wordt gecreëerd in plaats van een opgaan in de lijninfrastructuur, te meer omdat de constructie ronddraaiende wieken zal hebben.

Er is sprake van een open landschap rondom de windturbine. Dat leidt ertoe dat er een bijzondere verantwoording nodig is om een windturbine met een maximale tiphoogte van 238 m in te plannen. Het agrarisch gebied waarin de windturbine zou komen te liggen, bevat geen enkel ander landschapselement dat vergelijkbaar is qua hoogte. Het agrarische gebied van de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen. De inplanting van een windturbine met een maximale tiphoogte van 238 m past dan ook niet in het landschap.

De aanvrager gaat eigenlijk geheel voorbij aan het feit dat het landschap op heden quasi-onaangeroerd is en een open karakter heeft. De overkant van de A17 is trouwens landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Duidelijk zijn er dus wel degelijk ingrijpende en onaanvaardbare effecten te verwachten op het landschap. Daarnaast minimaliseert de aanvrager de impact op de landschapskwaliteiten onterecht onder verwijzing naar de naastgelegen autosnelweg en de bestaande windturbines aan het klaverblad. De vormgeving van een (horizontale) autosnelweg is immers totaal anders dan een verticale windturbine. De bestaande windturbines aan het klaverblad bevinden zich op minstens 1,3 km van de inplantingslocatie en zijn trouwens van een ander formaat. Dit getuigt niet van een zorgvuldige beschrijving en evaluatie van de effecten ten aanzien van de landschapskwaliteiten.

De aanvrager verwijst in de lokalisatienota naar de visualisaties. Er moet evenwel worden vastgesteld dat de visualisaties niet representatief zijn. Bij fotostandpunt 7 staat de maïs (bewust?) heel hoog, wat niet gedurende het ganse jaar zo zal zijn. Bij fotostandpunt 9 is de lucht bewolkt. De windturbine zal meer opvallen bij blauwe lucht. Fotostandpunt 10A is (bewust?) van achter een boom genomen. Wanneer men 1 m naar rechts opschuift, wordt de windturbine volledig zichtbaar. Trouwens, er is slechts één beeld vanuit de wijk De Toekomst. Zo is er geen beeld vanuit bijvoorbeeld de Klaprozenlaan. Het aantal fotostandpunten vanuit de woonkern van Loppem is te beperkt. De oostzijde van de woonkern werd helemaal niet in beeld gebracht. Kortom, vanuit sommige locaties zijn er gewoonweg geen visualisaties. Zo zijn er bijvoorbeeld ook geen fotostandpunten in het zuidoosten en in het westen van de inplantingslocatie. Een dergelijk selectief gebruik van visualisaties tast de objectiviteit van de lokalisatienota aan.

In de bezwaarschriften (waaronder het collectief bezwaarschrift met 772 bezwaarindieners) uit het eerste openbaar onderzoek wordt overigens aangetoond dat de aanvrager in sommige gevallen net wel en andere gevallen net geen gebruik maakt van een groothoeklens om de situatie zo rooskleurig mogelijk voor te stellen. Ook dit doet natuurlijk vragen rijzen over de objectiviteit van de beoordeling van de impact op de landschappelijke kwaliteiten.

Een objectieve lokalisatienota die de impact op de landschappelijke kwaliteiten behoorlijk in kaart brengt, is dit dus niet. Om die reden alleen al kan de afwijking niet worden toegestaan.

In de omgeving zijn bovendien zeer veel erfgoedelementen gelegen. Concreet gaat het om volgende elementen:

- Gelegen op 0 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hoeve Hof Schominkel
- Gelegen op 220 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Molenaarshuis Oud Molenhof
- Gelegen op 245 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Herberg en hoeve De Lange Hage
- Gelegen op 270 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hoeve Hof Te Wyssant
- Gelegen op 725m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hof De Rode Poort
- Gelegen op 740 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hoeve
- Gelegen op 820 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hof ter Pierlapont
- Gelegen op 925 m van Beschermd stads- of dorpsgezicht: Hoeve Het Klokhof met omgeving
- Gelegen op 965 m van Beschermd cultuurhistorisch landschap: Kasteeldomein van Loppem
- Gelegen op 975 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hoeve & herberg De Swarten Hoop
- Gelegen bovenop drie circulaire structuren van bronstijdgrafheuvels

De windturbine zal daarbij de volgende impact hebben:

- De windturbine staat gewoon tegen de Hoeve Hof Schominkel geplakt en brengt deze totaal in de verdrukking.
- De windturbine is duidelijk zichtbaar vanuit het landschap van het Kasteel van Loppem en het Hof van Breda.
- De windturbine is duidelijk aanwezig in het visuele landschap van het landschappelijk geheel Kasteel Nieuwburg en De Breidels.
- De wieken en de mast zijn vanaf de hoeve van het beschermd monument Hoeve en herberg De Swarten Hoop zichtbaar.
- Vanuit het beschermde erfgoed in de dorpskern van Loppem (waaronder het beschermd stads- en dorpsgezicht Dorpskom Loppem, en de beschermde monumenten Hoeve Hof van Steelant, Spiegelvijver ijskelder en grottencomplex in kasteeldomein ter Mote, Pastorie Sint-Martinusparochie, Parochiekerk Sint-Martinus) is de windturbine eveneens zichtbaar.
- De windturbine is aanwezig in het landschapsbeeld voor de Hoeve behorend tot het kasteel Nieuwburg.
- De windturbine is zichtbaar vanuit de tuin van het Molenaarshuis Oud Molenhof.
- Ook in het zicht voor de Herberg en hoeve De Lange Hage is de windturbine zichtbaar.

De stelling van de aanvrager dat er geen grote impact zal zijn op de omgeving klopt ook om deze reden niet. Ook met betrekking tot het onroerend erfgoed tracht de aanvrager de impact als beperkt af te doen onder verwijzing naar bebouwing, begroeiing, de autosnelweg en de bestaande windturbines aan het klaverblad. Een horizontaal element zoals perceelsrandbegroeiing of bebouwing kan in die zin geen buffer vormen ten aanzien van een verticaal element dat 238 m verticaal uitsteekt en zelfs niet heel ver verwijderd is van de erfgoedwaarden. Bovendien is het evident niet zo dat elk van de (talloze) erfgoedelementen zou afgeschermd zijn met begroeiing en/of bebouwing.

Ook hier moet opnieuw vastgesteld worden dat de impact onvoldoende in beeld werd gebracht door de aanvrager. De impact op het beschermd landschap van het Kasteeldomein van Loppem, het beschermd monument Hoeve Evershof, het beschermd monument Hoeve Het Klokhof (onderdeel van het beschermd dorpsgezicht Hoeve het Klokhof en omgeving) en de beschermde monumenten Duitse bunker munitiedepot en Duitse bunker pionierpark werd niet in beeld gebracht. Hoewel er zich ten noorden van fotostandpunt 6 heel wat beschermd erfgoed bevindt, situeert er zich daar geen enkel fotostandpunt. Ten westen van de inplantingslocatie situeert er zich ook geen enkel fotostandpunt. Ook de impact op het vlakbijgelegen bouwkundig erfgoed Hoeve Hof Schominkel werd niet in beeld gebracht. Dit bouwkundig erfgoed bevindt zich nochtans pal naast de inplantingslocatie. De lokalisatienota verwijst hiervoor naar fotostandpunt 5. Dit fotostandpunt brengt echter niet Hoeve Hof Schominkel in beeld, maar *“bevindt zich het meest dichtbij deze*

hoeve”. Het zicht vanuit het westen op deze hoeve zal onbetwist geïmpacteerd worden door een constructie van dergelijke hoogte.

Uit het voorgaande volgt dat men in de lokalisatienota de effecten ten aanzien van de landschapskwaliteiten (inclusief onroerend erfgoed) onterecht tracht te minimaliseren. De effecten ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten zijn niet correct beoordeeld en geëvalueerd.

Dit alles klemmt des te meer omdat wij moeten vaststellen dat onze Gemeente stelselmatig lijkt te worden volgebouwd met windturbines. Specifiek voor deze concrete omgeving waarover de aanvraag handelt, springt dit des te meer in het oog. Naast de reeds bestaande vier windturbines aan het klaverblad, wil men nu de huidig aangevraagde windturbine nog toevoegen. Bovendien is er ook nog een andere aanvraag lopende (hieronder aangeduid in gele kleur, OMV 2025036234):

Bron: figuur 1-2, lokalisatienota, p. 15.

Ook in deze parallelle aanvraag wil men gebruik maken van de afwijkingsmogelijkheid 4.4.9 VCRO. In de praktijk moet men dus wel vaststellen dat de stelselmatige toepassing van deze mogelijkheid om af te wijken van de gewestplanbestemming agrarisch gebied ervoor zorgt dat deze open ruimte tussen de kernen Zedelgem en Loppem steeds verder denatureert. Dit agrarische gebied begint dus meer en meer op een industriegebied te lijken, echter zonder dat daarvoor ooit een ruimtelijk plan is opgemaakt (en dus trouwens ook geen plan-MER). Een dergelijke systematische afwijking van de bestemmingsplannen, die dit gehele gebied denatureert, kan niet worden aanvaard. Het zou de uitzondering in deze concrete omgeving tot de regel maken.

De afwijking kan dus niet worden toegestaan. Er geldt een legaliteitsbelemmering.

b) Wegenis:

De (mogelijke?) impact op gemeentewegen is onduidelijk. In ieder geval staat in de lokalisatienota te lezen dat er uitzonderlijke transporten nodig zullen zijn die aanzienlijk zijn in omvang, waarbij de bestaande weginfrastructuur “niet steeds aan de technische vereisten [voldoet]”. Deze vage opmerkingen baren zorgen, maar laten niet toe dit aspect naar behoren te beoordelen.

Het goed is niet getroffen door een rooilijn.

c) MER-screening:

Het project, dat het voorwerp uitmaakt van deze aanvraag tot vergunning, valt volgens artikel 4.3.2 §2bis en §3bis van het decreet m.b.t. de algemene beginselen over milieubeleid van 5 april 1995, en bijlage III van het MER-besluit van 10 december 2004, en hun latere wijzigingen, onder bijlage III van voornoemd besluit.

De aanvraag tot vergunning omvat een MER-screeningsnota. Volgens deze screeningsnota zijn er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten.

Uit het aanvraagdossier blijkt daarentegen wel dat er aanzienlijke milieueffecten verwacht kunnen worden. Inzake mobiliteit staat te lezen dat de werken 12 maanden zouden duren (!), waarbij het zelfs noodzakelijk zou zijn om op bepaalde ogenblikken de A17 volledig af te sluiten. Dit brengt aanzienlijke effecten inzake mobiliteit met zich mee, maar dit wordt eigenlijk niet echt verder geanalyseerd in het dossier (zie ook infra in huidig advies).

Daarnaast zijn er ook aanzienlijke effecten met betrekking tot geluid te verwachten, minstens kan een project-MER nieuwe of bijkomende gegevens hierover bevatten. De geluidstudie indiceert dat er aan de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid voor de dag- en voor de avond/nachtperiode nipt zal kunnen worden voldaan. Voor de avond/nachtperiode is hiertoe evenwel een gereduceerd geluidsvermogen van 102,5 dB(A) vereist. Er zijn veel kritische receptoren.

Daarenboven is er nu al heel wat kunst- en vliegwerk nodig om de sectorale normen nog te halen. De situatie is echter mogelijks nog erger. Aangezien er geen concrete windturbine wordt aangevraagd, is het windturbintype immers nog niet gekend. De geluidsstudie is gebaseerd op een standaardspectrum. Dit spectrum vormt een gemiddelde op basis van meetrapporten van verschillende windturbines. Als het uiteindelijk gekozen windturbintype boven het gehanteerde gemiddelde ligt, betekent dit dat deze sectorale milieuvorwaarden uiteindelijk toch niet gehaald worden of dat er nog verregaandere ingrepen nodig zijn. De vraag is dan hoeveel positieve milieueffecten (groene energie) er dan nog over blijven in verhouding tot de vele negatieve milieueffecten inzake hinder. Een project-MER, samen met een duidelijkere aanvraag, zou hier meer informatie over kunnen bieden.

Inzake slagschaduw blijkt dat voor meer dan 90% van alle geanalyseerde woonobjecten er zeer duidelijke overschrijdingen van de sectorale milieuvorwaarden worden vastgesteld. Bij ruim 80% daarvan worden zowel de dag- als de jaarnorm overschreden.^[1] Opvallend vaak gaat het daarbij zelfs om zeer grote overschrijdingen, tot wel bijna 100 uur (S-404) op jaarbasis in plaats van het maximum van 8 uur en tot wel 2,38 uur (S-404) op dagbasis in plaats van het maximum van 30 minuten. Dat is opnieuw een zeer ernstige impact, die hier opnieuw nogal snel van tafel wordt geveegd, zonder een duidelijk zicht op de verhouding tussen de positieve en de negatieve milieueffecten van al de ingrepen die nodig zullen zijn.

Ook met betrekking tot de bodem zijn er aanzienlijke milieueffecten te verwachten, minstens kan een project-MER bijkomende gegevens hierover bevatten. Er wordt in agrarisch gebied gewerkt. De werffase zal aanzienlijk zijn, waarbij men onder meer spreekt van het tijdelijk stallen van 3 grote wieden.

In ons vorige advies gaven wij aan dat de aanvraag geen informatie bevatte inzake bemaling, waarbij wij wezen op de aanwezigheid van een aantal OVAM-sites in de onmiddellijke omgeving. De aanvrager heeft nu een bemalingsnota én een grondwaternota opgemaakt die ingaan op die schadegevallen. Er zou op dat punt geen probleem zijn. Echter blijkt uit diezelfde nota dat de bemaling die noodzakelijk zal zijn voor de uitvoering van het project, ook nog op andere wijzen een impact zal hebben, maar dat wordt dan verder niet onderzocht, maar zou dan “*binnen de melding*” besproken worden. Dit gebeurt onder meer inzake de mogelijke impact van de bemaling op de biologisch waardevolle, minder en zeer waardevolle elementen binnen de invloedstraal van de bemaling (bemalingsnota van 5 juni 2025, p. 22). Ook wat de te verwachten impact van de bemaling op de in de omgeving talrijk aanwezige landbouwactiviteit betreft, luidt het dat dit “*wordt behandeld in de melding*” (bemalingsnota van 5 juni 2025, p. 24). Het is onduidelijk wat dit moge betekenen, want een “*melding*” vinden wij alvast niet terug in dit dossier. De aanvrager gaat er trouwens zelf van uit dat het om een vergunningsplichtige bemaling klasse 2 gaat (bemalingsnota van 5 juni 2025, p. 29), zodat er van enige melding geen sprake kan zijn. Het gaat bovendien toch wel om een aanzienlijke bemaling met een maximaal debiet tot 1863 m³ per dag. Ook hier blijkt andermaal dat een objectief uitgevoerd project-MER een meerwaarde kan bieden. Het is duidelijk mogelijk dat er aanzienlijke milieueffecten kunnen spelen. De aanvrager onderzoekt het een en ander pas als daaromtrent gerichte vragen worden gesteld in de advisering, maar zoals hierboven al mocht blijken doet dit dan weer nieuwe vragen rijzen. Dit is geen deugdelijke manier om met de mogelijke milieueffecten om te gaan en onderstreept de nood aan een objectievere én volledigere benadering. Zo kan werkelijk worden ingeschat of een windturbine op deze

plaats wel kan worden verantwoord. Zoals uit onderhavig advies blijkt, zijn er immers heel veel ongewenste effecten. Een behoorlijk milieueffectenonderzoek alvorens een dergelijke inplanting nog maar wordt voorgesteld, is dus primordiaal.

Verder zijn er aanzienlijke milieueffecten met betrekking tot landschap en cultureel erfgoed te verwachten, zoals hoger mocht blijken. Op heden wordt de omgeving van de inplantingslocatie gekenmerkt door open ruimte met beperkte bebouwing. De windturbine zal dus heel zichtbaar zijn. De inplanting van de windturbine met een enorme omvang in een quasi-onaangeroerd landschap heeft ingrijpende effecten op het landschap. Zoals hoger al mocht blijken, worden deze onmiskenbare effecten door de aanvrager bestendig geminimaliseerd en ook stiefmoederlijk behandeld. Een grondiger onderzoek dringt zich op.

Uit waarnemingen van archeologische elementen blijkt bovendien dat er zich op (of beter gezegd onder) de bouwplaats circulaire structuren van bronstijdgrafheuvels bevinden. Doordat de aanvrager geen archeologienota heeft opgemaakt, is de impact van de aanvraag hierop evenmin in kaart gebracht.

Tijdens het vorige openbaar onderzoek werd in de bezwaren overigens gewezen op zeer concrete elementen inzake de aanwezigheid van vleermuizen in de onmiddellijke omgeving, die vragen doen rijzen over de betrouwbaarheid van het uitgevoerde vleermuizenonderzoek. Ook worden in de bezwaren zeer gedetailleerde lijsten en concrete gegevens opgenomen inzake vogels die in de onmiddellijke omgeving zouden zijn waargenomen. Het (aangepaste) aanvraagdossier laat niet toe dit na te gaan. Wat de vogels betreft spreekt men bijvoorbeeld nog steeds over “opgevraagde waarnemingen” waaruit zou moeten blijken dat er geen probleem is, maar het is niet duidelijk welke waarnemingen dat zijn (lokalisatienota p. 132).

In een kwalitatief project-MER zou het een en ander toch deugdelijker (en meer onderbouwd) in kaart kunnen gebracht worden, wat ook aanleiding zou kunnen geven tot een duidelijker (en objectiever) beeld over de impact van bovenvermelde elementen. Zo kunnen deze milieueffecten dan een volwaardige plaats krijgen in de besluitvorming.

Tot slot zou een project-MER meer duidelijkheid kunnen brengen over de cumulatieve effecten in het ontwikkelingsscenario, rekening houdend met de door Elicio aangevraagde windturbines (OMV 2025036234). De gemeente wordt eigenlijk zodanig volgebouwd met onder andere windturbines zonder dat hier een gedegen milieueffectenonderzoek over plaatsvindt. Een grondig en volwaardig onderzoek naar de MER-disciplines (uit artikel 4.3.1 van het DABM) is er eigenlijk niet.

Wanneer blijkt dat het project aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu of een project-MER redelijkerwijs nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, moet een project-MER opgemaakt worden (artikel 4.3.3, § 2, 1° van het DABM). Een MER-screeningsnota volstaat dan niet. Uit het bovenstaande blijkt dat dit het geval is.

d) Natuurtoets:

Hierboven mocht overigens ook al blijken dat de aanwezigheid van vogels en vleermuizen in de omgeving zeer waarschijnlijk onderschat wordt. Dit is een evident aandachtspunt. Doordat de aanvrager dit niet volledig in kaart heeft gebracht, is het ook niet mogelijk om na te gaan in welke mate er wel of niet vermijdbare schade ontstaat of, omgekeerd, hoe die schade zou kunnen worden vermeden (bv. stilstand op bepaalde tijdstippen).

Ook om deze redenen komt de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking.

e) Mobiliteit:

De aanvraag heeft potentieel een negatieve invloed op de bestaande verkeerssituatie. Daarnaast valt toch op dat in de aanvraag de effecten nogal geminimaliseerd worden. De werken zouden 12 maanden duren (!), waarbij het zelfs noodzakelijk zou zijn om op bepaalde ogenblikken de A17 volledig af te sluiten. De impact van de uitzonderlijke transporten op het lokaal wegennet worden niet besproken: uit het dossier (addendum E1) blijkt alleen dat de uitzonderlijke transporten zullen aankomen via de A17. Daarna zullen deze doorrijden op ons grondgebied. Er wordt echter niet verduidelijkt hoe dat allemaal zal gebeuren. In de lokalisatienota (p. 42) lezen wij dan dat er onder meer gebruik gemaakt zou worden van de Rijselstraat. Dit is met onze gemeente alvast niet doorgesproken, enkel met het Agentschap Wegen en Verkeer (zie eveneens p. 42 lokalisatienota). De Rijselstraat is nochtans een gemeenteweg.

Vervolgens stellen wij ons ook vragen over de stelling dat het mogelijk zou zijn om 3 aanzienlijk grote wieden op de bouwplaats te stallen. Wij vrezen dat het een en ander hier toch al te eenvoudig wordt voorgesteld.

De aanvraag valt niet onder het toepassingsgebied van het gemeentelijk reglement over het ontbreken van parkeerplaatsen bij nieuwbouw of verbouwing van 28 november 2019.

f) Goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag wordt getoetst aan de beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2 van de VCRO.

De aanvraag is niet verenigbaar met de bestaande toestand en de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen van de omgeving.

Ten eerste is het aangevraagde niet functioneel inpasbaar in de omgeving. Zoals hierna nog uitgebreider zal blijken, veroorzaakt de windturbine immers heel wat geluids- en slagschaduwhinder. Bij heel veel woon- en bedrijfsobjecten worden de sectorale milieuvoorwaarden inzake slagschaduw gewoonweg niet gehaald. Zelfs als het zo zou zijn dat de sectorale milieuvoorwaarden inzake geluid en slagschaduw met aanzienlijke milderende maatregelen nipt gehaald zouden worden (wat helemaal niet vaststaat, *infra*), staat vast dat de omgeving onderhevig zal zijn aan heel wat hinder. In de onmiddellijke omgeving zijn nochtans heel wat andere functies aanwezig:

- Afstand tot wooncluster (wijk) = 405 m
- Afstand tot Molendreef 2(A) = Landbouw = 460 m
- Afstand tot Molendreef 11 = Zonevreemd = 920 m
- Afstand tot Molendreef 15 = Landbouw = 280 m
- Afstand tot Molendreef 17 = Zonevreemd = 275 m
- Afstand tot Rijselsestraat 41 = Landbouw = 0 m
- Afstand tot Rijselsestraat 43 = Landbouw = 620 m
- Afstand tot Rijselsestraat 45 = Landbouw = 785 m
- Afstand tot Rijselsestraat 140 = Landbouw = 765 m
- Afstand tot Zeedijkweg 25 = Zonevreemd = 955 m
- Afstand tot Zeedijkweg 41 = Zonevreemd = 855 m
- Afstand tot Zeedijkweg 43 = Zonevreemd = 775 m
- Afstand tot Zeedijkweg 45 = Zonevreemd = 875 m
-

De dichtstbijzijnde woonkern ligt dus op zo'n 400-tal m van de inplantingslocatie. Deze woningen zullen heel wat hinder ondervinden ten gevolge van de windturbine. In de nabije omgeving liggen ook tal van landbouwwoningen en -gebouwen. Deze woon en landbouwfuncties zullen evident verstoord worden. Het is dan ook duidelijk dat de windturbine functioneel niet in deze omgeving past.

Wat betreft de ruimtelijke draagkracht moet eveneens nog in ruimere zin vastgesteld worden dat de windturbine zich situeert in een belangrijk stuk open ruimte, te midden 4 woonkernen. Aan de westzijde wordt de windturbine begrensd door de 2 kernen van Zedelgem, aan de noordzijde door de kern van Loppem en aan de oostzijde door de kern van Oostkamp. In het licht van het ontbreken van noemenswaardige andere hoogte-elementen in deze kerndriehoek, kan er dus niet gesproken worden van een natuurlijke inplantingsplaats. De windturbine overschrijdt de ruimtelijke draagkracht van het gebied en hypothekeert de huidige woon- en landbouwfuncties. Nogmaals, de dichtstbijzijnde woonkern ligt op zo'n 400-tal m van de inplantingslocatie. De openheid van het landschap ten aanzien van die kern zou verloren gaan. Het overschrijden van de ruimtelijke draagkracht blijkt overigens ook uit het grote aantal bezwaren, waarin er zeer vaak – en zeer begrijpelijk – op wordt gewezen *dat* er al een grote ruimtelijke druk ligt op de kern Loppem: er is een aanwezigheid van 2 snelwegen (noordelijk en oostelijk), een spoorweg (westelijk). Ter hoogte van het kruispunt van die 2 snelwegen staan al 4 windturbines die een aanzienlijke impact hebben op deze kern. De enige richting waar er dus nog enige openheid is, is de zuidelijke richting. Het inplanten van een mastodont van een windturbine op die plaats zal de verdrukking van deze kern totaal maken.

Daar komt nog bij dat er opnieuw 2 windturbines voor Elicio zijn aangevraagd (OMV2025036234). De inplantingslocaties van deze 2 windturbines bevinden zich ten westen en ten zuidwesten van de inplantingslocatie van de aangevraagde windturbine (en dus eveneens in die zuidelijke open ruimte).

Onderstaande figuur uit de lokalisatienota toont aan hoe de nog resterende open ruimte rondom Loppem langs alle kanten eigenlijk compleet wordt tenietgedaan doordat deze stelselmatig wordt volgebouwd met windturbines:

Bron: figuur 1-2, lokalisatienota, p. 15.

Er zijn de 4 windturbines aan het klaverblad, 2 autosnelwegen én een spoorweg. De laatste open ruimte (ten zuid(oost)en van de woonkern van Loppem) wordt nu ook aangesneden met maar liefst 3 aangevraagde windturbines. De ruimtelijke druk op deze kern wordt hierdoor gewoonweg te hoog. In plaats van een landelijke deelgemeente, verwordt de omgeving rond de kern van Loppem zo tot een industrieel landschap. De ruimtelijke draagkracht wordt duidelijk overschreden.

Vervolgens past de schaal van de windturbine niet binnen het bestaande open landschap. Anders dan hoe de aanvrager het stelt, zijn de bewoners niet vertrouwd met dergelijke windturbines langsheen de A17. De aangevraagde windturbine is immers van een veel grotere omvang/schaal dan de bestaande windturbines aan het klaverblad. De aangevraagde windturbine voorziet namelijk in een maximale rotordiameter van 175 m en een maximale tiphoogte van 238 m. Dit is totaal niet vergelijkbaar met de (trouwens veel verder gelegen) bestaande windturbines aan het klaverblad. Als we bijvoorbeeld de ashoogtes vergelijken: de ashoogte van de aangevraagde windturbine zal op ongeveer 150 m (zijnde $238\text{ m} - \frac{1}{2} 175\text{ m}$) komen, terwijl de bestaande windturbines aan het klaverblad een ashoogte tussen de 85 m en de 94 m hebben.

De aangevraagde windturbine is dus van een veel grotere schaal, die niet past binnen het bestaande open landschap. De onmiddellijke omgeving van de inplantingslocatie wordt namelijk gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen. Het landschap wordt dus als open ervaren en bevat geen constructies van grote schaal. De bestaande windturbines aan het klaverblad bevinden zich op een afstand van maar liefst 1,3 km van de aangevraagde windturbine.

Aldus is de visueel-vormelijke impact onaanvaardbaar. Zoals hierboven reeds benadrukt, is de schaal van de windturbine immers enorm. Op heden wordt de omgeving van de inplantingslocatie gekenmerkt door open ruimte met beperkte bebouwing. De windturbine zal dus heel zichtbaar zijn. Dit blijkt ook uit de visualisaties (zie fotostandpunten 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10B, 11, 12). Die visualisaties zijn overigens al door de aanvrager zo positief mogelijk voorgesteld, waarbij heel wat relevante plaatsen zelfs niet zijn opgenomen (zie verder). Het is dus helemaal niet zo dat de windturbine slechts beperkt ingrijpt op de bestaande beleving van de omgeving en dat er geen ingrijpende effecten verwacht worden op het beeld en de beleving van het landschap.

De inplanting van de windturbine met een enorme omvang in een quasi-onaangeroerd landschap heeft wel degelijk ingrijpende effecten op het landschap. De visualisaties doen niet anders oordelen, integendeel. Het naaldvormige karakter van een windturbine vanop grote afstand bekeken verhindert niet dat een dergelijke constructie – zeker wanneer het een turbine van het grotere type betreft – bekeken vanop maaiveldniveau abrupt contrasteert met het landschap. Doordat de windturbine niet aansluit bij vergelijkbare hoogte-elementen die een nivellerend effect kunnen hebben, contrasteert de turbine te scherp met het omringende landschap. Daar komt uiteraard nog bij dat het “*naaldvormig karakter*” van de windturbine, zoals de aanvrager dit noemt, een eufemisme is die de bewegende wieken van de windturbine volstrekt negeert.

De aanvrager stelt dat de windturbine kan worden gekoppeld aan reeds aanwezig verticale elementen zoals verlichtingspalen, bomen of bewoning. Deze elementen zijn echter niet van die aard dat een windturbine van 238 m hier aansluiting bij kan vinden. Er kan ook geen sprake zijn van bundeling met de A17 aangezien de vormgeving van een (horizontale) autosnelweg anders is dan een (verticale) windturbine. Het is overigens ook zeker niet zo dat de windturbine de lijninfrastructuur (A17) verder zal accentueren. Het hoogteverschil is immers dermate dat er eerder een aandachtspunt wordt gecreëerd in plaats van een opgaan in de lijninfrastructuur.

Daarenboven zijn de visualisaties niet representatief. Bij fotostandpunt 7 staat de maïs (bewust?) heel hoog, wat niet gedurende het ganse jaar zo zal zijn. Bij fotostandpunt 9 is de lucht bewolkt. De windturbine zal meer opvallen bij blauwe lucht. Fotostandpunt 10A is (bewust?) van achter een boom genomen. Wanneer men 1 m naar rechts opschuift, wordt de windturbine volledig zichtbaar. Trouwens, er is slechts één beeld vanuit de wijk De Toekomst. Zo is er geen beeld vanuit bijvoorbeeld de Klaprozenlaan. Het aantal fotostandpunten vanuit de woonkern van Loppem is te beperkt. De oostzijde van de woonkern werd helemaal niet in beeld gebracht. Kortom, vanuit sommige locaties zijn er gewoonweg geen visualisaties. Zo zijn er bijvoorbeeld ook geen fotostandpunten in het zuidoosten en in het westen van de inplantingslocatie. Ook de impact op vele erfgoedelementen werd niet of niet correct in beeld gebracht, zoals hierna nog zal blijken bij de bespreking van de cultuurhistorische aspecten.

Er is sprake van een open landschap rondom de windturbine. Dat leidt ertoe dat er een bijzondere verantwoording nodig is om een windturbine met een maximale tiphoogte van 238 m in te plannen. Het agrarisch gebied waarin de windturbine zou komen te liggen, bevat geen enkel ander landschapselement dat vergelijkbaar is qua hoogte. Het agrarische gebied van de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen. De inplanting van een windturbine met een maximale tiphoogte van 238 m past dan ook niet in de relevante omgeving.

Ten vierde is de impact op de cultuurhistorische aspecten onaanvaardbaar. In de omgeving zijn immers zeer veel erfgoedelementen gelegen. Zo is de windturbine duidelijk zichtbaar vanuit het landschap van het Kasteel van Loppem en het Hof van Breda (fotostandpunt 6). De windturbine is ook duidelijk aanwezig in het visuele landschap van het landschappelijk geheel Kasteel Nieuwburg en De Breidels (fotostandpunt 2).

De wieken en de mast zullen vanaf de hoeve van het beschermd monument Hoeve en herberg De Swarten Hoop zichtbaar zijn. Vanuit het beschermde erfgoed in de dorpskern van Loppem (waaronder het beschermd stads- en dorpsgezicht Dorpskom Loppem, en de beschermde monumenten Hoeve Hof van Steelant, Spiegelvijver ijskelder en grottencomplex in kasteeldomein ter Mote, Pastorie Sint- Martinusparochie, Parochiekerk Sint-Martinus) zal de windturbine zichtbaar zijn (bv. fotostandpunt 10A en 10B).

De impact op het beschermd landschap van het Kasteeldomein van Loppem, het beschermd monument Hoeve Evershof, het beschermd monument Hoeve Het Klokhof (onderdeel van het beschermd dorpsgezicht Hoeve het Klokhof en omgeving) en de beschermde monumenten Duitse bunker munitiedepot en Duitse bunker pionierpark werd niet in beeld gebracht. Hoewel er zich ten noorden van fotostandpunt 6 heel wat beschermd erfgoed bevindt, situeert er zich daar geen enkel fotostandpunt. Ten westen van de inplantingslocatie situeert er zich ook geen enkel fotostandpunt. De Hoeve Het Klokhof werd evenwel expliciet beschermd als monument én landschap omdat deze tot op de dag van vandaag niet werd verstoord door de moderne landbouwtechnieken. Uiteraard staat een technologisch geavanceerde windturbine van 238 m hoog daar diametraal tegenover.

Ook de impact op het vlakbijgelegen bouwkundig erfgoed Hoeve Hof Schominkel werd niet in beeld gebracht. Dit bouwkundig erfgoed bevindt zich nochtans pal naast de inplantingslocatie. De lokalisatienota verwijst hiervoor naar fotostandpunt 5. Dit fotostandpunt brengt echter niet Hoeve Hof Schominkel in beeld,

maar “bevindt zich het meest dichtbij deze hoeve”. Het zicht vanuit het westen op deze hoeve zal onbetwist geïmpacteerd worden door een constructie van dergelijke hoogte.

Volgens de aanvrager zal de windturbine aanwezig zijn in het landschapsbeeld voor de Hoeve behorend tot het kasteel Nieuwburg, maar zal dit als minder storend ervaren worden omdat de A17 de windturbine van de hoeve scheidt. Dit is weinig ernstig, omdat het landschappelijke voorkomen van een horizontale snelweg uiteraard een totaal ander gegeven is dan een 238 m hoge verticale, hoogtechnologische constructie.

De windturbine zal daarnaast zichtbaar zijn vanuit de tuin van het Molenaarshuis Oud Molenhof (fotostandpunt 1). De erfgoedwaarde zou volgens de aanvrager reeds verstoord zijn door de aanpalende A17. Echter, ook hier geldt dat een windturbine van 238 m hoog niet te vergelijken is met een horizontaal element zoals een autosnelweg. Ook in het zicht voor de Herberg en hoeve De Lange Hage is de windturbine zichtbaar. Dat er op macroschaal reeds windturbines zichtbaar zijn, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat er een impact op micro- en mesoschaal is.

Daarenboven wordt de impact op de cultuurhistorische aspecten onterecht geminimaliseerd onder verwijzing naar buffering door begroeiing en bebouwing. De aanvrager stelt dat de begroeiingen een visuele buffer zullen vormen om vervolgens te oordelen dat er voldoende afstand is tussen de inplantingslocatie en de erfgoedwaarden en dat er om die reden geen negatieve effecten worden verwacht. Een verticaal element zoals een windturbine zal wel degelijk een visuele impact hebben op deze erfgoedwaarden. Een horizontaal element zoals perceelsrandbegroeiing of bebouwing kan in die zin geen buffer vormen ten aanzien van een verticaal element dat 238 m verticaal uitsteekt en zelfs niet heel ver verwijderd is van deze erfgoedwaarden. Bovendien is uiteraard niet alle perceelsrandbegroeiing wintergroen. De aanvrager gaat ervan uit dat een windturbinemast een zeer slanke constructie is die in het landschap als eerder naaldvormig wordt ervaren en daardoor slechts beperkt zou ingrijpen op de beleving van de omgeving. De impact van het draaien van de windturbinebladen, wat evident de grootste impact heeft, werd daarbij straal genegeerd. Aldus blijkt dat de impact van de windturbines slechts werd beoordeeld op basis van de mast, waarbij de turbinebladen al helemaal niet in rekening werden gebracht. Bovendien is het evident niet zo dat elk van de (talloze) erfgoedelementen zou afgeschermd zijn met begroeiing en/of bebouwing.

Op andere plaatsen in het aanvraagdossier moet de aanvrager trouwens ook erkennen dat er wel degelijk een impact zal zijn op de (door hem geïdentificeerde) erfgoed- en landschapselementen, zij het dat hij dit wel (ten onrechte) minimaliseert door te spreken over een beperkte impact. Bijvoorbeeld:

- “De windturbine is strategisch gepositioneerd nabij de autosnelweginfrastructuur van de A17. In de directe omgeving van de A17, namelijk ter hoogte van het op- en afritten complex zijn al meerdere turbines aanwezig, en verderop bij het industrieterrein De Arend staat eveneens een bestaande windturbine. Hierdoor zal de geplande turbine geen nieuw beeld vormen in de waardevolle landschappen rondom het projectgebied.” (lokalisatienota p. 100)
- “De turbine valt niet binnen het erfgoed, maar zal impact hebben op de context rond het erfgoed. Anderzijds is het landschappelijk erfgoed vrij uitgestrekt en is het enkel ten westen van de zone dat de turbine wordt waargenomen.” (lokalisatienota p. 100)
- “Op visualisatie 3 wordt het beeld vanuit het zuiden in kaart gebracht, waarop te zien is dat de turbine enerzijds in beeld komt binnen het open landschap, maar anderzijds de openheid behouden blijft. Dit doordat het een zeer slanke constructie is. Bovendien verschijnen op deze afstand (ca. 1 km) ook de turbines (achter de bomen) rond de verkeersknoop in de achtergrond.” (lokalisatienota p. 101)
- “Het huidige beeld van het landbouwlandschap zal op mesoschaal in beperkte mate wijzigen. Op microschaal zal de aanwezigheid van de windturbine zal dus een zekere impact hebben voor de bewoners van de omstaande woningen en de woningen ten zuiden van de dorpskern Loppem. Echter is het een open en slanke constructie waardoor de vaak aanwezige openheid van het landschap behouden blijft.” (lokalisatienota p. 101)
- “De beschermde cultuurhistorische landschappen, monumenten en dorpsgezichten bevinden zich op een redelijke afstand van de windturbine, waardoor er geen grote effecten te verwachten zijn. Het zicht op de windturbine wordt vaak gebufferd door opgaande begroeiing en/ of bebouwing. Daarnaast zijn er reeds al turbines aanwezig in de omgeving van het erfgoed, waardoor de aanwezigheid van een turbine in de omgeving niet als nieuw wordt ervaren. Hierdoor kan de komst van de nieuwe windturbine worden gelineerd.” (lokalisatienota p. 104)

- *“De visuele impact op het overige geïnventariseerd bouwkundig erfgoed is beperkter, aangezien er zowel opgaande perceelsbegroeiing, als bosjes, als bebouwing aanwezig is die zorgen voor een bufferend effect. De perceelsrandbegroeiing, die ooit een belangrijk landschappelijk element was, is echter wel in veel mindere mate aanwezig. Desondanks bieden de overblijfselen van deze begroeiingen in zekere mate een visuele buffer voor de hoeves tegen de windturbine. Daarnaast is de snelweg A17 voor heel wat van het erfgoed zichtbaar, waaraan de windturbine gelinkt kan worden.”*

(lokalisatienota p. 107)

Vervolgens zijn er ter hoogte van de bouwplaats circulaire structuren van bronstijdgrafheuvels aanwezig. De aanvrager gaat er van uit dat hij geen archeologienota diende op te maken. Niettemin is dit vanuit cultuurhistorisch aspect relevant. Ook hier weer moet worden besloten dat de aanvrager een ruimer onderzoek moet doen naar de inplantingslocatie, wat bij voorkeur met een project-MER gebeurt.

Daar komt nog bij dat het vanuit cultuurhistorisch aspect wenselijk is om de circulaire structuren van de bronstijdgrafheuvels te behouden. De inplanting van een windturbine verstoort dit.

Dat omzendbrief OMG/2024/1 stelt dat er bij de beoordeling van de impact van windturbines op het landschap in beginsel wordt uitgegaan van een positieve benadering tegen de achtergrond van de noodzakelijke energietransitie en de beleidsdoelstellingen inzake hernieuwbare energie, doet hier geen afbreuk aan. De goede ruimtelijke ordening, waaronder de cultuurhistorische aspecten, moet nog steeds beoordeeld worden.

Tot slot is de geluids- en/of slagschaduwhinder onaanvaardbaar. Los van de milieuhygiënische toetsing, moet de mogelijke hinder ook in het kader van de goede ruimtelijke ordening beoordeeld worden.

Uit de bespreking van de milieuaspecten (zie infra in het huidig advies) blijkt dat er slechts nipt aan de sectorale milieuvorwaarden voldaan wordt. Bovendien worden er geen garanties geboden dat de voorgestelde milderende maatregelen technisch mogelijk zijn. Ook de milderende maatregelen die tegen de visuele hinder van de slagschaduw worden voorgesteld bieden weinig garanties en daarbij is het ook niet echt duidelijk welke maatregelen men nu concreet zal nemen. Zo dient de windturbine voorzien te worden van een stilstandregeling waarin passagetijden worden geprogrammeerd. De stilstandregeling treedt dan in werking wanneer aan 3 voorwaarden voldaan is:

- De turbine is in bedrijf;
- De zon schijnt;
- Het tijdstip is binnen het kalender van slagschaduwpassage gelegen.

Het is echter onduidelijk hoe die kalender van slagschaduwpassage er concreet uit zal zien. Het is evenwel duidelijk, zo blijkt uit de resultaten van de berekeningen voor slagschaduwhinder (tabel 1-7 van de slagschaduwstudie), dat er veel overschrijdingen van de sectorale milieuvorwaarden inzake slagschaduw zijn.

Dat er veel maatregelen nodig zullen zijn, blijkt alvast uit de aanvraag. In het kader van de goede ruimtelijke ordening is dat alvast opnieuw een duidelijk teken dat de aanvraag op die plaats niet thuishoort.

De vraag blijft overigens onbeantwoord hoeveel groene energie er daadwerkelijk geproduceerd zal kunnen worden, door alle maatregelen die men zal moeten nemen (gereduceerd geluidsvermogen en stilstand). Als men afwijkt van de gewestplanbestemming om in het agrarisch gebied een zeer aanzienlijke windturbine in te planten, dan is het uiteraard relevant te weten of die grote impact wel in verhouding staat tot de hoeveelheid groene energie die dat daadwerkelijk zal opleveren. Het is immers net deze productie van groene energie die de verantwoording vormt voor het toepassen van de afwijkingsbepaling. Als dan zou blijken dat de meerwaarde van dergelijke kolossale constructies al te zeer beperkt wordt door de omgeving waar deze in worden voorgesteld en de daardoor noodzakelijke maatregelen, dan is dat evenzeer een aspect van functionele inpasbaarheid. Het aanvraagdossier verduidelijkt dit echter niet: men kan een windturbine plaatsen met kleinere afmetingen, met minder vermogen én men zal deze in ieder geval ook moeten beperken in gebruik. Wat de werkelijke verwachte opbrengst zal zijn, kan dan ook niet worden bepaald.

Hoe dan ook, het is niet omdat er met de milderende maatregelen zogenaamd (nipt) aan de sectorale milieuvorwaarden voldaan zou zijn, dat er geen sprake is van onaanvaardbare hinder in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Die milieuvorwaarden uit VLAREM II gelden voor heel Vlaanderen waardoor er evident steeds ook nog een verdere, concrete beoordeling van de hinder nodig is, zowel vanuit milieuhygiënisch oogpunt als vanuit de toets aan de goede ruimtelijke ordening. De aanvrager verliest dit blijkbaar uit het oog, want hij verwijst bij de hinderaspecten, gezondheid en veiligheid in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening louter naar de vaststelling dat *“mits toepassen*

van de voorziene milderende maatregelen aan alle normen wordt voldaan”. Hierboven mocht blijken dat deze omgeving de inplanting van een dergelijke inrichting niet verdraagt.

g) Milieuaspecten:

Bodem

Het dossier bevat onvoldoende informatie over de impact op de bodem. Er wordt hier immers in agrarisch gebied gewerkt. De werffase zal aanzienlijk zijn, waarbij men onder meer spreekt van het tijdelijk stallen van 3 grote wieden om de mobiliteitsimpact te reduceren.

Over de impact van dit alles (en van de permanente en tijdelijke werfwegen), leest men echter niets in het addendum E2 effecten op de bodem.

Hoger werd er al op gewezen dat, wat de bemaling betreft, men een aantal zaken voor zich uit schuift met onduidelijke verwijzingen naar een melding (terwijl men zelf zegt dat het zou gaan om een vergunningsplichtige bemaling). Er is dus onvoldoende duidelijkheid hierover. Dit kan niet worden aanvaard.

Evenmin wordt verduidelijkt hoe men de impact op het agrarisch gebruik van de bodem zo beperkt mogelijk zal houden, bijvoorbeeld ter hoogte van de werfweg.

Water

Artikel 23 van het Besluit onbevaarbare waterlopen bepaalt dat een inbuizing geen schadelijke effecten mag veroorzaken en in overeenstemming met de doelstellingen van het integraal waterbeleid (gecodeerd Decreet Integraal Waterbeleid) moet zijn. De aanvrager heeft dit echter helemaal niet onderzocht. Uit het aanvraagdossier blijkt niet of hieraan is voldaan.

Volgens datzelfde artikel moet bij elke inbuizing van meer dan 7,50 m de infiltratie van hemelwater verzekerd blijven en worden hiertoe indien nodig bijkomende maatregelen genomen. Inzake Inbuizing INB01 met een lengte van 13 m stelt dat er gebruik gemaakt zal worden van een geperforeerde buis (verantwoordingsnota, p. 10). Over de tijdelijke inbuizing INB03 met een lengte van maar liefst 22 m en de tijdelijke inbuizing INB04 met een lengte van 8 m wordt niets gezegd, want “*de tijdelijke inbuizingen worden buiten beschouwing gelaten o.w.v. hun tijdelijk karakter*” (verantwoordingsnota, p. 10). Dit is totaal onaanvaardbaar en in strijd met artikel 23 van het Besluit onbevaarbare waterlopen. De aanvrager is niet nagegaan in welke mate er impact is op de infiltratiemogelijkheden door inbuizing INB03 van maar liefst 22 m (!) en inbuizing INB04 van 8 m. Deze inbuizingen zullen er gedurende een lange tijd, namelijk voor de duur van de werken, zijn zodat deze impact niet te onderschatten is.

Voor alle tijdelijke inbuizingen (INB02: 8 m, INB03: 22 m, INB04: 8 m) wordt overigens niet gemotiveerd waarom een afwijking op de maximale lengte van 5 m noodzakelijk is. Het Besluit onbevaarbare waterlopen voorziet nochtans niet in een uitzondering voor tijdelijke inbuizingen.

Bijgevolg is manifest niet voldaan aan artikel 23 van het Besluit onbevaarbare waterlopen. Daarenboven werd de impact van de inbuizingen onvoldoende in kaart gebracht en de noodzaak voor de inbuizingen onvoldoende gemotiveerd.

Een bemaling zal tot slot noodzakelijk zijn, er is gelet op de aangehaalde tekortkomingen in de bemalingsnota geen zekerheid of er geen impact zal zijn op de waterhuishouding.

Veiligheid

De veiligheidsstudie werd uitgevoerd zonder zekerheid te hebben over waar in de windturbine de transformator geplaatst wordt. De aanvrager geeft zelf aan dat de transformator zich ofwel bovenaan in de gondel bevindt, ofwel onderaan in de mast (bv. p. 20 lokalisatienota). Waar de transformator komt, heeft allicht een invloed op de veiligheidsrisico's. Er werd een zwaartepunt bij mastbreuk bepaald zonder te weten of de transformator in de gondel komt of niet.

Daarenboven bevinden er zich heel wat woningen (met tuinen) binnen de effectafstand (zie figuur II.2 van de veiligheidsstudie). Hier werd niet op ingegaan.

Het feit dat deze windturbine zo dicht bij de bestaande hoeve te Rijselsestraat 41 wordt aangevraagd, doet eveneens ernstige vragen rijzen. De eigenaars van de hoeve hebben overigens een uitgebreid bezwaar ingediend.

Tot slot stellen wij vast dat er in de bijlage 13 “*Locatie ijsvalborden*” wordt voorzien in een waarschuwbord voor ijsval op de snelweg. Dit lijkt ons toch ook aanleiding te geven tot onaanvaardbare veiligheidsrisico's, nog daargelaten dat zo'n bord uiteraard geen zin heeft voor wagens (of motorrijders!) die aan 120 km/u komen aangereiden.

Wij stellen ons hier ernstige vragen over.

Geluid

De geluidsstudie heeft geen gebruik gemaakt van geluidsmetingen. Het is dus onzeker of het achtergrondgeluid hoger is dan de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid of niet. Wanneer dit het geval zou zijn, en als het achtergrondgeluid als limiet wordt gebruikt, moet de afstand tussen de windturbine en de dichtstbijzijnde woning minstens 3 keer de rotordiameter bedragen (artikel 5.20.6.4.2, laatste lid van VLAREM II). In het voorliggende geval zou dat 525 m (= 3 x 175 m) zijn.

Het is te kort door de bocht om te stellen dat in de voorliggende geluidsstudie aan de strengste waarden voldaan wordt doordat er geen gebruik gemaakt wordt van geluidsmetingen. Het mag dan wel zo zijn dat er aan een lager geluidsniveau dan bij het achtergrondgeluid voldaan moet zijn, daarnaast is er nog de afstandsbeperking die eveneens een rol speelt om te bepalen welke situatie het strengste is. Het volgende doet zich voor:

- Vastgelegd maximum geluidsniveau, maar geen afstandsbeperking;

OF

- Maximum geluidsniveau afhankelijk van het achtergrondgeluid, maar wel een afstandsbeperking.

Wanneer uit geluidsmetingen zou blijken dat het achtergrondgeluid hoger is dan de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid (wat plausibel is gelet op de naastgelegen autosnelweg) en men gebruikt dit als norm, dan moet de afstand tot de woningen minstens 525 m bedragen. Dit is een groot verschil met de huidige situatie waarin de dichtstbijzijnde woning (beoordelingspunt B) op slechts 225 m gelegen is. De stelling van de aanvrager dat er aan de strengste norm (lees: de meest voordelige situatie voor de omgeving) zou zijn voldaan, is in dat licht dan ook zeer betwistbaar.

Daarenboven worden de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid slechts nipt gehaald (waarbij er bij avond/nacht zelfs een milderende maatregel nodig is), terwijl het windturbinetype nog niet gekend is. Om die reden werkt men dan met het standaardspectrum van Søndergaard (Noise and Low Frequency Noise in Windturbines Inter-Noise 2014). Dit spectrum vormt een gemiddelde waarde op basis van 213 meetrapporten van verschillende turbintypes. Dit spectrum wordt herschaald tot 107,5 dB(A). Wat als het uiteindelijk gekozen windturbinetype boven het gehanteerde gemiddelde ligt? De sectorale milieuvorwaarden worden op basis van het gehanteerde gemiddelde maar net gehaald, zodat het uiteindelijk gekozen windturbinetype kan betekenen dat deze sectorale milieuvorwaarden uiteindelijk nog moeilijker gehaald worden (of dat het landschap ernstig wordt aangetast door een windturbine die volstrekt onvoldoende opbrengst kan leveren).

Vervolgens willen wij toch wel opmerken dat er van windturbines een laagfrequent geluid uitgaat, dat verder draagt, wat de aanvrager ook zelf erkent (lokalisatie-nota p. 58):

“Wel is het laagfrequent geluid van windturbines hoorbaar op de afstand die typisch is voor moderne windturbines en woningen (doorgaans vanaf 400 meter), maar de niveaus overstijgen niet de niveaus afkomstig van bijvoorbeeld wegverkeer of luchtvaart.

Het relatief aandeel laagfrequent geluid (50 – 250 Hz) in de totale geluidsproductie is bij de nieuwste, grotere windturbines hoger dan bij oudere types windturbines (bron (H. Møller and C. S. Pedersen, Low-frequency noise from large windturbines (2010)). Deze frequenties worden ook meegenomen in de berekeningen en bij de beoordeling volgens de VLAREM II-wetgeving.

Er is wetenschappelijke consensus om het geluid van windturbines te beoordelen als een dB(A)-waarde. De A-weging is immers bedoeld om geluid met lage tot matige luidheid te beschrijven. De geluidsniveaus die optreden nabij woningen ten gevolge van windturbines voldoen hieraan.

Specifiek voor laagfrequent of infrasoon geluid zijn er geen normen vastgesteld waardoor een specifieke beoordeling niet mogelijk is. Zoals hierboven beschreven en aangetoond, wordt de impact van laagfrequent of infrasoon geluid echter als niet significant beschouwd.”

Men erkent dus dat dit – net zeer storende – geluid niet verder wordt onderzocht. Dit wordt inderdaad niet mee gewogen in een dB(A)-meting, wat toch mag verbazen nu er specifieke normen zijn uitgevaardigd voor windturbines en men kennelijk enkel de dB(A) in rekening brengt. Nochtans is wel bekend dat, bij de omrekening van dB(A) metingen naar dB(C)-waarden, men doorgaans 15 dB hoger uitkomt voor de overeenkomstige dB(C)-meting.

De daadwerkelijke hinder die uit zal gaan van deze windturbine wordt door de aanvrager aldus op meerdere wijzen onderschat, minstens geminimaliseerd.

Onaanvaardbare hinder

De aanvraag zal tot onaanvaardbare hinder leiden. Deze hinder situeert zich op auditief en op visueel vlak. De geluidstudie indiceert dat er nipt aan de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid voor de dag- en voor de avond/nachtperiode zal kunnen worden voldaan. Voor de avond/nachtperiode is hiertoe evenwel een gereduceerd geluidsvermogen van 102,5 dB(A) vereist. Er zijn veel kritische receptoren.

Bovendien is het uiteraard niet zo dat het (nipt) halen van de normen ook betekent dat de windturbine op die plaats aanvaardbaar is. In de omgeving moeten omwonenden al geluiden verdragen, onder meer van de spoorweg en de autosnelweg. Daarnaast komt dan nog eens het voortdurende geluid dat uitgaat van de windturbine.

Hetzelfde gaat op voor de hinder veroorzaakt door slagschaduw. VLAREM II legt hier een norm op voor woningen van maximaal 8 uur blootstelling aan slagschaduw per jaar, met een dagmaximum van 30 minuten. De resultaten van de uitgevoerde simulatie tonen echter aan dat er wel heel wat woonobjecten getroffen zullen worden. Voor meer dan 90% van alle geanalyseerde woonobjecten worden er zeer duidelijke overschrijdingen van de sectorale milieuvorwaarden vastgesteld. Bij ruim 80% daarvan worden zowel de dag- als de jaarnorm overschreden. Opvallend vaak gaat het daarbij zelfs om zeer grote overschrijdingen, tot wel bijna 100 uur (S-404) op jaarbasis in plaats van het maximum van 8 uur en tot wel 2,38 uur (S-404) op dagbasis in plaats van het maximum van 30 minuten. Het is onduidelijk hoe de stilstandregeling concreet zal worden toegepast en of deze in werkelijkheid haalbaar zal zijn. Minstens rijst ten eerste de vraag of een inplanting van een constructie van een dergelijke omvang nog te verantwoorden is als dermate veel beperkingen noodzakelijk zijn (zie hoger).

Voor de naastgelegen hoeve (woonobject S-382) wordt er voor het dagmaximum met jaargemiddeldes gewerkt om het vastgestelde resultaat te nuanceren. Echter, de VLAREM II-normen inzake slagschaduw voorzien niet de mogelijkheid om met jaargemiddeldes te werken. Artikel 5.20.6.23 van VLAREM II spreekt van 'effectieve slagschaduw'. Dit wordt overeenkomstig artikel 1.1.2 van VLAREM II gedefinieerd als: *"het aantal uur slagschaduw dat effectief ter hoogte van een relevant slagschaduwgevoelig object opgetreden is, bepaald op basis van metingen of bepaald uit het logboek van de turbines"*. Het is dus niet toegelaten om met jaargemiddeldes te werken in een poging om de slagschaduwhinder minder erg voor te stellen. Voor het jaarmaximum van dit woonobject wordt er verwezen naar de aanwezige bomen en de relatief lage zonnestand om te concluderen dat de jaarlijkse slagschaduwhinder aanzienlijk lager zal zijn dan berekend. Dit is echter onvoldoende onderbouwd/ondersteund en uit de fotoreportage blijkt dat er helemaal geen bomen aanwezig zijn tussen de inplantingslocatie en het woonobject S-382 (fotostandpunt 2).

Daar komt nog bij dat de eigenaars van de naastgelegen hoeve een uitgebreid bezwaar hebben ingediend. De windturbine is absoluut niet te verantwoorden vlakbij een hoevewoning.

Daarnaast zijn er woonobjecten met nog grotere overschrijdingen van het jaar- en dagmaximum.

Wat betreft de bedrijfsobjecten wordt er gesteld dat er in het weekend geen bezetting is en delen van de slagschaduwhinder buiten de openingstijden vallen. Dit is nogal hypothetisch. Daarbij wordt er het voorbeeld gegeven van bedrijfsobject S-B-001. Dit is echter maar 1 van de 5 bedrijfsobjecten die onderhevig zijn aan een overschrijding van de slagschaduwnormen.

In het algemeen moet vastgesteld worden dat de exploitant al deze elementen (en dan vooral slagschaduw en geluid) nogal stiefmoederlijk behandelt en er nogal eenvoudig van uit gaat dat het wel in orde zal komen. Dat is echter niet de bedoeling van een omgevingsvergunningsprocedure: een vergunning kan maar worden verleend indien er op vandaag zekerheid bestaat dat de exploitatie zal kunnen plaatsvinden zonder onaanvaardbare hinder én zonder overschrijding van de algemene en sectorale milieuvorwaarden. Het ingediende dossier laat niet toe daartoe te besluiten.

Er kan worden gesteld dat de aangevraagde exploitatie onaanvaardbare hinder voor het milieu zal veroorzaken.

h) Geen concrete aanvraag van een specifieke windturbine

Hoger mocht al blijken dat de aanvraag kennelijk gebeurt, niet voor een specifieke constructie, maar voor een windturbine waarvan slechts maximale afmetingen zijn bepaald.

Het is echter niet mogelijk om stedenbouwkundige handelingen aan te vragen zonder concrete afmetingen. De toepasselijke normenboeken vereisen concrete afmetingen op de plannen, wat uiteraard niet kan zonder een concrete aanvraag. Een vergunning voor stedenbouwkundige handelingen is ook uit zijn aard een

vergunning voor slechts één constructie, met zeer concrete afmetingen. De enige marge die daar op zit is de toepassing van de figuur van het metsershaar tijdens de uitvoering (artikel 4.2.8 VCRO). Er is geen juridische mogelijkheid om een aanvrager toe te laten zelf vrij de afmetingen van de uiteindelijke constructie te kiezen. Dat is nochtans wel wat de aanvrager vraagt. De vergunning kan dus niet worden verleend.

Zoals hoger al mocht blijken, zorgt deze wijze van aanvragen er ook voor dat men zich op simulaties en veronderstellingen moet beroepen om te verantwoorden dat men de sectorale normen net zou kunnen halen. Dit kan niet worden aanvaard: er moet zekerheid zijn dat de normen zullen kunnen gehaald worden én er moet ook vast staan hoe dit zal gebeuren, alvorens een vergunning kan worden overwogen. Dit heeft dus een impact op de milieubeoordeling, die hierdoor onvoldoende kan gebeuren.

Dit alles betekent ook dat het, bijvoorbeeld inzake hinderaspecten, niet mogelijk is de aanvraag volledig te beoordelen. De windturbine wordt immers zeer dicht bij de hoeve te Rijselstraat 41 ingeplant. De effecten van, bijvoorbeeld, een windturbine die een stuk lager komt, kunnen ongetwijfeld verschillen ten opzichte van een windturbine die de maximaal aangevraagde omvang zou hebben. Het is dan nog maar de vraag wat dan de “worst case” benadering is. Het valt niet uit te sluiten dat dat iets anders is voor objecten die zich verder van de windturbine bevinden dan voor bijvoorbeeld gebouwen die, zoals hier, zich zeer dicht bij de aangevraagde windturbine bevinden.

Dit geeft overigens ook aanleiding tot absurde situaties. Zo stuurt men dan blijkbaar aan sommige instanties plannen door van windturbines met een tiphoogte van 175m in plaats van 238m (bijvoorbeeld het KMI). Hoewel men dan wel positief adviseert, heeft men dan blijkbaar (achteraf?) toch nog een correct plan nodig:

From: Geert De Sadelaer <desa@meteo.be>
Date: Monday, 26 May 2025 at 14:14
To: Lanseloet Erbuier <lanseloet@invento-energy.be>
Cc: Dieter Poelman <Dieter.Poelman@meteo.be>, Maarten Vandendriessche <maarten@invento-energy.be>
Subject: Re: Advies windturbine project te Zedelgem OMV-ref. 2024146840

Geachte heer Erbuier,

Wij komen tot volgende resultaten en opmerkingen:

Voor ons vormt dit project onderdeel van een cluster van windturbines samen met de WT's te Oostkamp-Klaverblad A10/A17 (4), Zedelgem(1) en Ruddervoorde (1).
Het rekenresultaat voor een windturbine met een tiphoogte van 238m op de aangegeven lokatie (Lambert X/Y): 68.061, 204.192 zijn de volgende:
- voor reflectiviteitsmetingen voorbij de WT; de occultatie van de radarstraal heeft een max. waarde van 4,6%
- er is geen accumulatie van occultatie met de andere WT's in de cluster
- voor de inschatting van de doppler verstoring; de verstoorde zone heeft een max. waarde van 12,7km, deze verstoorde zone wordt niet groter dan de reeds bestaande verstoring

Ons besluit is dat de verstoring die deze nieuwe WT brengt niet groter wordt dan de bestaande situatie, een verdere studie van het effect van de WT op onze radar meetresultaten niet nodig is en dit project van het KMI een positief advies kan krijgen.

Met vriendelijke groeten,
Geert De Sadelaer

PS: In de bijlagen bij uw mail zit een tekening van een 175m hoge WT Enercon E175, is het mogelijk om een tekening te bekomen van een 238m windturbine?

Geert DE SADELAER +32 (0)2 373 05 60 Koninklijk Meteorologisch Instituut Institut Royal Météorologique	
--	--

Dit is geen manier van werken.

Ook om deze reden kan geen vergunning worden verleend.

i) Omzendbrief OMG/2024/1:

De omzendbrief ‘afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines’ voorziet in een drietrapsladder voor de inplanting van grote windturbines:

1. Trap 1: binnen het bestaande ruimtebeslag

Havengebieden, bedrijventerreinen, logistieke knooppunten en ontginningsgebieden bieden een groot potentieel voor de oprichting van grote windturbines.

De inplanting in nog niet gerealiseerde (delen van) bestemmingen in de gebiedscategorie (of subcategorie) 'bedrijvigheid' of 'gemeenschaps- en nutsvoorzieningen, waar momenteel nog geen ruimtebeslag aanwezig is, maar waarbij op korte termijn wel ontwikkeling te verwachten is, kan ook onder deze trap vallen.

2. Trap 2: gebundeld aan grote infrastructuren

- Andere bestaande grote windturbines: uitbreidingslocaties van bestaande parken.
- Havengebieden en (grootschalige) bedrijventerreinen met landschapsbepalende elementen.
- Markant in het landschap voorkomende lijninfrastructuur: 4-vaks gewestwegen of autosnelwegen, af- en oprittencomplexen, kanalen en sluizencomplexen, dubbele spoorlijnen of aansluiting bij hoge infrastructuren zoals 150 KV of 380 KV hoogspanningsleidingen.

3. Trap 3: in open ruimte

In open ruimte geldt het clusteringsprincipe met minimaal 3 windturbines.

De aanvrager verduidelijkt niet of er een geschikte locatie is binnen de eerste trap, noch of dit onderzocht werd.

De aanvrager meent dat de aangevraagde windturbine kan worden gebundeld met de 4 reeds bestaande windturbines aan het klaverblad. Dit moet genuanceerd worden: deze windturbines bevinden zich op minstens 1,3 km van de inplantingslocatie van de aangevraagde windturbine. Van bundeling met andere grote bestaande windturbines is dus geen sprake.

De dubbele spoorlijn L66 en het klaverblad waarnaar verwezen wordt, bevinden zich op respectievelijk 1,2 km en 1,5 km. De zogenaamde bundeling hiermee is dan ook te nuanceren.

De inplantingslocatie is gelegen langs de autosnelweg A17. De vraag is evenwel of deze voldoende landschapsbepalend is om te spreken van bundeling met markant in het landschap voorkomende lijninfrastructuur.

Volgens de omzendbrief staat het principe van energetische optimalisatie centraal. Daarbij moet rekening gehouden worden met het vermogen en de stilstanden. Zoals eerder uiteengezet, wordt er bij avond/nacht een gereduceerd geluidsvermogen opgelegd om de sectorale milieuvoorwaarden inzake geluid (nipt) te kunnen halen. Uit de slagschaduwstudie blijkt dan nog eens dat de windturbine vaak zal moeten stilliggen. Voor het woonobject S-404 alleen al is er gedurende 2 uur en 23 minuten per dag slagschaduw. Bijgevolg zal de stilstandregeling vaak in werking moeten treden. Daarnaast zijn er voor nog vele andere objecten overschrijdingen slagschaduw, die opnieuw de stilstandregeling raken. De vraag blijft hoeveel groene energie er daadwerkelijk geproduceerd zal kunnen worden, door alle maatregelen die men zal moeten nemen (gereduceerd geluidsvermogen en stilstand). Dit bewijst trouwens des te meer dat de windturbine niet past in de omgeving.

j) Afstandsregels windturbines

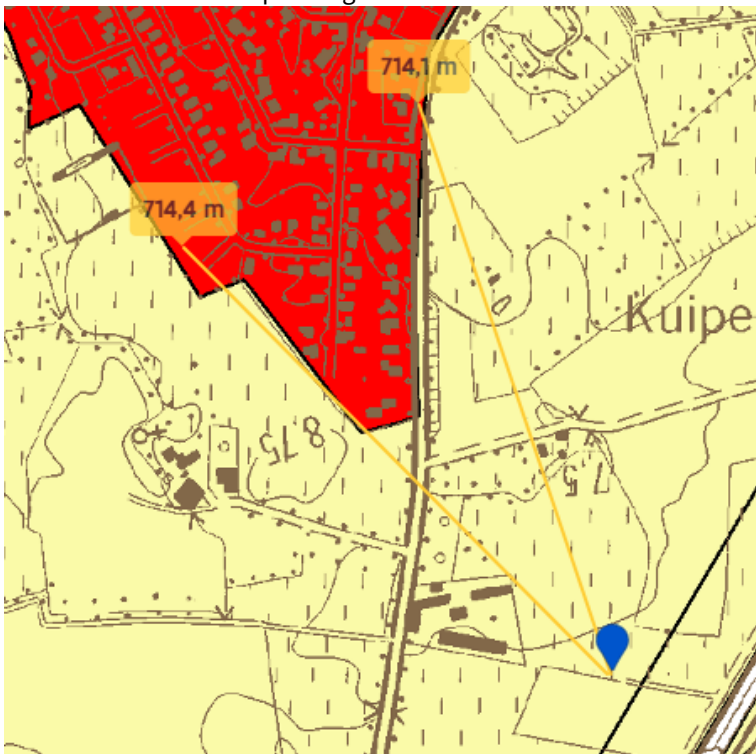
Op 23 mei 2025 bereikte de Vlaamse Regering een akkoord over de afstandsregels voor windturbines met een tiphoogte van 200 m of meer.^[2] Dergelijke grote windturbines moeten zich op een minimale afstand van drie keer de tiphoogte ten opzichte van de dichtstbijgelegen woning in woongebied bevinden.

De aangevraagde windturbine heeft een tiphoogte van maar liefst 238 m. De minimale afstand tot de dichtstbijgelegen woning in woongebied moet dus 714 m (= 3 x 238 m) bedragen. Dat is overduidelijk niet het geval:

Bron: Geopunt

De dichtsbijgelegen woning in woongebied bevindt zich op slechts een 415-tal meter van de inplantingslocatie van de windturbine. Dat is veel te dicht. Er zijn bovendien heel wat woningen die zich binnen 714 m van de inplantingslocatie bevinden:

Bron: Geopunt

De aangevraagde windturbine bevindt zich dus veel te dicht bij een woonkern, wat andermaal de véél te grote impact ervan illustreert.

k) Resultaten tweede openbaar onderzoek:

Voor de resultaten van het eerste openbaar onderzoek verwijzen wij naar ons advies van 23 april 2025. Ook deze bezwaren moeten evident bij de beoordeling worden meegenomen.

Er wordt een tweede openbaar onderzoek georganiseerd. Dit openbaar onderzoek loopt nog tot en met 20 juli 2025. Er werden tegen 3 juli 2025 om 12 uur 10 bezwaarschriften ingediend.

De vele bezwaren uit het eerste en tweede openbaar onderzoek wijzen er temeer op dat er weinig draagvlak is voor de aangevraagde windturbine.

De bezwaren uit het tweede openbaar onderzoek hebben betrekking op:

- Inplanting
 - De geplande windmolen heeft een aanzienlijke impact op het open landschap en de historische waarde van Loppem. De hoogte en schaal van de windmolen tasten het karakter van de omgeving aan en verstoren het uitzicht. Dit is in strijd met de bescherming van het erfgoed en de ruimtelijke ordening van de regio.
 - Aantasting van erfgoed: de nabijheid van het Kasteel van Loppem, een belangrijk historisch monument, maakt dat de turbine een negatieve impact kan hebben op het visuele en culturele erfgoed van de regio.
 - Schaal en zichtbaarheid: met een hoogte van 238 meter zou de windturbine meer dan twee keer zo hoog zijn als het Atomium in Brussel en bijna drie keer zo hoog als het Belfort van Brugge. Deze disproportionele schaal zou het historische en landelijke karakter van Loppem en verre omgeving ernstig verstoren.
- Geluidshinder: hinderlijke geluidsoverlast, zowel overdag als 's nachts.
- Slagschaduw: slagschaduw kan over naburige woningen en percelen een ernstig probleem vormen, wat de leefbaarheid in de omgeving vermindert.
- Visuele impact/visuele vervuiling: de windmolen verpest het mooie zicht van Loppem.
- Natuur/biodiversiteit
 - De bouw en exploitatie van de windmolen kunnen schadelijke gevolgen hebben voor de lokale fauna, waaronder vogels en vleermuizen in Loppem. Dit kan leiden tot verstoring van natuurlijke migratieroutes en populatieafname.
 - Impact op Vloethemveld: dit natuurgebied van ongeveer 365 hectare, bekend om zijn diverse biotopen zoals bos, heide en schrale graslanden, ligt in de nabijheid van de geplande turbine. De aanwezigheid van zo'n grote windturbine kan de rust en ecologische balans van dit gebied verstoren.
 - Effect op Domein Doeveren: Dit gebied, dat aansluit bij het Merkemveldbos en bekend staat om zijn bossen en heidegebiedjes, kan eveneens negatieve gevolgen ondervinden van de nabijheid van de windturbine, zowel op het gebied van natuurbeleving als ecologie.
- Gezondheidsrisico's
 - Diverse studies tonen aan dat langdurige blootstelling aan laagfrequent geluid van windturbines gezondheidsproblemen kan veroorzaken, zoals slaapproblemen, hoofdpijn en verhoogde stressniveaus. Dit vormt een risico voor de bewoners van de nabije omgeving in Loppem.
 - Gezondheidsredenen door slaapttekort en slagschaduwhinder.
- Alternatieve locaties en inspraak: er zijn mogelijk alternatieve locaties die minder impact hebben op bewoners en natuur. Daarnaast is het belangrijk dat de lokale gemeenschap voldoende inspraak krijgt in dit proces.
- Waardevermindering van woningen
- Impact op de levenskwaliteit

Volgende bezwaren worden dan ook bijgetreden door het CBS, zoals verder werd uitgewerkt in bovenstaand advies:

- Impact op het landschap
- Impact op onroerend erfgoed
- Negatieve visuele impact
- Niet passend qua schaal
- Niet passend in deze omgeving
- Geluidshinder
- Slagschaduwhinder
- Impact op vogels en vleermuizen
- Laagfrequent geluid
- Ligging te dicht bij bewoning
- Onaanvaardbare afwezigheid van een planmatige aanpak en behoorlijke milieueffectrapportage

Overeenkomstig artikel 34, § 1, 6° van het Omgevingsvergunningsbesluit moet het advies een gemotiveerde beoordeling van de bezwaren bevatten. Dit werd *de facto* onmogelijk gemaakt. De vraag tot adviesverlening volgde immers daags op de vraag tot organisatie van een openbaar onderzoek. De organisatie van een openbaar onderzoek (documenten voor inzage klaarleggen, publicatie op de website, affiche aanplakken, individuele kennisgeving...) neemt tijd in beslag en werd dan nog eens onderbroken door een weekend, maar intussen liep de adviestermin van 30 dagen al. Het openbaar onderzoek kon pas op 18 juni 2025 georganiseerd worden, met aanvang op 20 juni 2025. Dat was overigens meer dan tijdig, nu ons bestuur over een termijn van 10 dagen na de datum van de beslissing tot openbaar onderzoek beschikt om het openbaar onderzoek te organiseren (artikel 16, eerste lid, 2° van het Omgevingsvergunningsbesluit).

De adviestermin verstrijkt dus vóór de termijn van het openbaar onderzoek. Hoe dan ook, zelfs al werd het openbaar onderzoek onmiddellijk opgestart (wat in de praktijk niet kan), dan nog zouden de adviestermin en het openbaar onderzoek volledig gelijklopend zijn en was het niet mogelijk alle bezwaren in het advies te verwerken rekening houdend met het gegeven dat het advies ook nog voor het verstrijken van de adviestermin in een zitting van het college van burgemeester en schepenen moet komen.

Hierdoor wordt de beoordeling van de bezwaren in bovenstaand advies beperkt tot de bezwaren ingediend vóór 3 juli 2025 om 12 uur.

Overeenkomstig artikel 29 van het Omgevingsvergunningsbesluit zullen de bezwaarschriften/opmerkingen via het uitwisselingsplatform ter beschikking gesteld worden aan het Gewest en alle andere bevoegde instanties.

Besluit:

Artikel 1.- Betreffende de aanvraag van GRO P0130 BV, Amelia Earhartlaan 2/201 te 9051 Gent, voor de oprichting en IIOA-exploitatie van een windturbine van maximaal 7,5 MW op de locatie gelegen aan de Kuipenstraat en de Rijselsestraat te 8210 Zedelgem met als kadastrale omschrijving Zedelgem, Afdeling 2 Loppem, sectie C, nrs. 531E, 553C, 521A, 0528H (OMV_2024146840) wordt ongunstig advies gegeven voor het uitvoeren van de stedenbouwkundige handelen en het exploiteren van de IIOA.

Artikel 2.- Dit advies wordt overgemaakt aan de Vlaamse Overheid – Departement Omgeving.

Toelichting

/

Hilde Hoebanx
Waarnemend algemeen directeur

VOOR EENSLUIDEND VERKLAARD AFSCHRIFT

Sabine Vermeire
Algemeen directeur

Annick Vermeulen
Burgemeester

Annick Vermeulen
Burgemeester